

Szerkesztőségi Iroda:

Nagy-Beeskerék,

Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybeeskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
uatkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21 szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Hirdetési árak:

Egy sorra ————— 12 ft.
Hét sorra ————— 80 „
Negyedóra ————— 5 „
Egy órára ————— 1 „
Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban megadottak el-
Azonkívül az összes hirdetési
szabályzatban.

Megjelenik

vasár- és ünneppapok kivételével
mindennap este 6 óráig.

Nagybeeskerek, 1899.

XXVIII. évfolyam. 62. szám.

Csütörtök, március 16

A rendőrség államosításához.

Nagybeeskerek, március 16.

(Dsk.) Azon égető kérdések között, a melyek a közigazgatás reformja révén a közel jövőben a magyar nemzeti állam kiegészítése céljából előtérbe nyomulnak, mindinkább sürgető és parancsoló kényszerre válik közigazgatásunk államosítása és pedig nézetünk szerint a centralizáció alapján.

Köteteket lehetne írni e kérdés minden ágáról, a létező bajokról, a kiáltó szükségsekről s azok orvosszereiről.

A közigazgatásnak egyik legfontosabb szerve a rendőrség, illetve mindaz, mit az általános és nem sokat kifejező gyűnév alá a személyi élet terén és érdekében kifejtendő tévékenység ezer meg ezer ága összehogoz. Hogy nemcsak avulnak és a modern jogszolgáltatás és az egyre szaporodó feladatok szempontjából határozott avitikusnak mondható, törvényekkel alig s rendeletekkel nagyon is hézagosan szervezett rendszertünk mai állapotában gyökeres reformra szorul, azt alig szükséges bizonyítani.

Erzi ezt mindenki a maga körében, de leginkább azok, a kik a közigazgatási rendszert mizeriáit a legközelebbiről, tapasztalásból ismerik.

E sorok írójának az az erős meggyőződése, hogy egészséges rendezése rendszertünknek másképp, mint teljes és gyökeres, azonban nem merev államosítás alapján, nem is képzelhető, minden beleszólása nélkül az u. n. autonómikus jogoknak és követelményeknek, körülbástyázva azonban a személyes szabadság érdekében és az önkénykedés ellen létesítendő teljes és

határozottan kidomborított, ellentmondást és félremagyarázást nem tűrő biztosítékokkal.

Rendészettünk most teljes szervezetlenségben sínlődik. Mert egy többé-kevésbé sikerült próbálkozás mellett, a minőt a fővárosi államrendőrség szervezete fölmutat, a legdezeláltabb állapotokat találjuk nagyobb vidéki városaink rendőrségeinek szervezetében.

Ennélfogva azoknak még csak valószínűsége is a lehetetlenségek közé sorolható. Egyfelől a törvények, s illetve rendeletek tömkelege által csak a köteleességek összehalmozása és összezavarása van biztosítva, de nem egyuttal az azok végrehajtására szükséges anyagi és szellemi erő, másfelől már maga az a törvényes rendelkezés, mely a legkisebb képesítéssel bíró egyént is a rendészet s ebben a társadalmi élet legtöbb ellenőri állására engedi állítani, egy esetleges magasabb protekción alapján (a mi nem mindig biztosítja az ezen állással együttjáró feladatokra termettséget) elegendő bizonyítékul szolgálhat arra, hogy rendészettünk szervezetlenségéről szóljunk.

Aztán említsük-e a nyomorultán javadalmazott, ugynevezett rendőri közegeket, a kikben sem a kellő módor, sem a legszükségesebb előtanulmány s legfőbbször még az irás-olvasás mesterségének alapos ismerete sincs meg?

De ha meg is volna?!

Képzeltetünk e általában — a rendőrség alantas közegeiről nem is szólva — olyan vidéki városi rendőrkapitányt, ki bár a kvalifikáció teljes birtokában lenne, (a mi nagyon is kétséges a legtöbb esetben) általában csak, tájékozva lenne fel-

adatai sokoldalúságáról, azoknak végrehajtási módjairól, eszközeiről s azokra a kellő anyagilag és erkölcsileg támogató erővel bírna?

Miből merithetné törvényes alapjait tájékozottságának? Talán a törvényekből, a mik ugyszólva nincsenek? Talán a rendeletekből, a mik ugyan bőven vannak, hanem belügyi kormányzatunk éles elméjére vallólag, csak azért nem foglaltattak gyűjteménybe, mert ez által annál kirívóbbak lennének az ellentétek, a melyek az egyes váltakozó belügyminiszterek által bölcsen megállapítottak és rendszeretelenségbe foglaltattak.

Általában rendészettünk alapelvei nincsenek törvényhozási intézményekkel biztosítva s a személyi és társadalmi élet különböző nyilvánulásai, az azokkal szemben és azok érdekében hozandó közbiztonsági intézkedési köre rendészettünknek nemcsak, hogy az egyéni szabadság, de az egyéni szabadság szempontjából sincs törvényes intézkedésekkel körülhatárolva.

Erről egy másik cikkben. . .

Darányi miniszter üdvözlése. Veszprémmegyei közigazgatási bizottsága folyó évi március hó 10-én Fenyvessy Ferenc főispán elnökele alatt tartott ülésében Ováry Ferenc országgyűlési képviselő és gazdasági egyesületi elnök indítványára egyhangulag elhatározta, hogy Darányi Ignác földművelésügyi miniszternek a borharmisítás ellen tett erőfeszítéséért köszönetét nyilvánítja és a maga részéről is a minisztert ezen hazafias törekvésében támogatja.

Harc Kínáért. Róma, márc. 15. Canevaró tegnapi Kínára vonatkozó kijelentéseiben különösen az a passzus hatott megnyugtatólag, hogy az összes nagyhatalmak, köztük Oroszország is helyesli Olaszország akcióját. Ebben a tényben látják az olasz lapok a siker biztosítékát.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Budapesti hangulatok.

— A „Torontál“ eredeti tárcája. —

Írta: Székli Andor.

I.

A kenyérért.

Alkonyodik. Nyugodtan, méltóságosan alkonyodik, nem olyan idegesen, lázasan, mint lenni a városban az emberek között. Hűvös szélrohám osap át a budai oldalról a zöldes-hulladéktól sikos Ferenc József-rakpartra. Előtte, a szürkés fekete Dunán végigistergő propellerek lomhán hömpölyög, otromba hullámokat paskolnak a kőparthoz. A citadella mögött pirulva, haragos szőgyenkeséssel buvik el a nap, mintha először látott volna a paloták tükröablakai mögé. A pikkos horizonton kósszáló sárga felhőbrongyok olyanok, mint egy szegény, bukott munkás leánynak szennyes szinehagyott szoknyája. Sietnek, nyűssöngnek, lökdösik egymást az emberek, alig köszöntenek, alig szólítanak meg valakit. Csak cipelnek, rohannak a kenyér után. Minden dolgozik, issad itt a napi munka fáradaimaiban, egyedül a verebek léhászkodnak a csenevész, félig csupasz szifákon és egy-egy borsashaj, nagy kalapos bohémforma fírad ide néhanapján, hogy nézze a lármás verébtömeget vagy a változatos, rongyos embertömeget.

Csip, csirip, — bessél az egyik veréb.

Csirip, csirip, — felel a másik.

Isten tudja mit mondhatnak azok egymásnak mindig és mindig!

A vámház felől hordóval megrakott expedíós kocsi dübörög végig a hepe-hupás kövezeten, a

mitől ijedten rebbennek szét. A kerekek robognak, csikoregnak, a verebek berregve repülnek a szomszéd fákra és folytják:

Csirip, csirip.

Csirip, csirip, csirip.

Az elevátorig felhúzódó gabonarakarókból kitödulnak csendesen a szürtes, komor munkás-emberek. Előbb a férfiak, azután az asszonyok. Kérges, duzzadt tenyerükkel leverik a magtár porát magukról, megrázzák tarka, zsirpecsétes zekéjüket a levegőben, hogy sűrű pergomoly támad a fejük fölött az esti alkonyatban. Olyik kifordítja a zsebeit: nem szabad abban egy árva buszszemnek se maradnia. Könnyen a kenyerebe kerülhetne. Azután megindulnak fíradt, eseten lépésekkel a nagy négyzetben futó kerítés kijáratához, a hol a felügyelő várja őket. Sorjába megapogatja mindeyiknek a zsebeit, végig húzza tenyerét a nadrágjukon, mert sok ám a gonosz e ravasz, hallgatag pofák között! és egyenkint eresztí ki őket a barlangból, mint Polyphém az Odysseus juhait.

Az asszonyokkal már nagyobb a vesződség, azoknak le kell oldaniuk a szürke pamutkendőjüket, csak aztán mehetnek át.

Leghátul a ráncos, csontos asszonynépség között elszontyolodva, szomorúan baktat egy fiatal, fakószínű leány. Csendes és szomorú mint az orgonavirág. Valami apró porontyot cipel a karján a nagy vörös berlini kendőben. Tulja Isten, hogy került ide ezek közé, az elvénhedt, száraz munkásasszonyok köze! Ők maguk se tudják tán! Csak ott volt, csak ott látták egyszerre maguk közt. Hát megtűrték és megsokták a porontyával együtt. A nyomor nem distinguál, a nyomor nem türe metlen, a nyomor csak kinlódik és egymás képére teremtí az embereket. Az egyenlőség csak a nyomorban léte-

zik: mindenkinek egyformán rongyos az unifor-misa, mindenkinek egyformán kuszált a pszichológija. Azt se tudják miféle származású ez a leány, kik a hozzátartozói, valami tökrement falusi bogárnak-e a lánya, vagy ugy szülött el hazulról a cifra, csillogó generális apjától? A nyomornak nem sok kvalifikáció kell: lefityegő, csafrangos gúnya, sépéd, kisasott arc és az ujonc be van sorozva bizonytalan időre. Ha nem tud jölni a profán főleg kenyérmorzásás prófunt-jából, hát mehet tovább a legszuverénabb főlsgéhez a legolcsóbb orientál express vonaton: kőtélen, marólugon vagy gyufaúdaton. Lehet választani. Sok ut visz innen fölfelé, visszafelé nagyon kevés. Talán egy se!

Bágyadtan, habozva közeledik a leány a kapuhoz. Amint közeledik lesüti a szemét és kapkodva igazítja meg a kendőt a pályán. A kék-zubbonyos, elhízott felügyelő gyanakodva nézi és megállítja. A kiszabadult többi asszony kíváncsian áll meg; talán azon csodálkoznak, hogy ez a morosus, duva emberévő ez egyszer megmotosa azt a félénk, szerencsétlen terem-tést! A leány hirtelen megreszket, rohanó vértolulás csapódik fel az arcába és karmispirosara festi; gyors mozdulattal lerántja a kendőt, eldobja a pályába rejtett kis zacskót és elrohan. A felügyelő káromkodva söpri össze a tenyerével a földre hullott drága buszszemeket, majd öklével fejegeti meg a menekülő leányt:

— Megállj komisz, erre kerülés még!

Rá se halgat. Vissza se néz. Csak megy, megy előre és a szemébe húzza a fejkendőjét, hogy meg ne lássák az arca pirulását. Miért is tette? Maga se tudja. Bizonyosan be akarta cserélni azt a kis lopott buszt valamely szatócs-nál kenyérért, mint a hogy a vidéken szokták a paraszt asszonyok. Mert éhes és a keble ki-

Nem csak Magyarországon
legelterjedtebb a

Ferencz József keserűviz,

hanem a világherkedelemben is virágzó kivitei cikk helyét foglalja el. Bevásárlásánál nagyon ajánlatos csakis „Ferencz József keserűviz“ elnevezést használni, nehogy más, csakélebb értékű vizet kapjunk. (19—10.6)

A hivatalos melléklet 57. számával.

HIREK.

Tájékoztató.

Március 27. Belsővárosi megyei közgyűlés.
Március 27. Közigazgatási bizottság.
Május 14. A nagybecskereki Kerékpár-Egylet tavaszi országos pályaversenye.
Augusztus 20. A nagybecskereki Kerékpár-Egylet néptűnnepele a verseny pályán.
Október 1. A nagybecskereki Kerékpár-Egylet őszi országos pályaversenye.

A 6- és 8 órási minden nap reggeli 6 órási esti 7 óráig nyitva van; helyek részére a 6 órási kedden, estétörtétkön és pénteken d. u. 5 óráig; ugyanazon napokon 1/2-6-tól 8 óráig este urak részére is.

Március tizenöt.

Illatos, lágy tavaszi szellő fut végig az alvó természetén és csókjával ébresztgeti az ibolyát meg a gyöngyvirágot.

Ebred a természet, ébrednek a virágok és a szabadság hónapjának örök Idusát madárdal és hasafias lelkesedés köszönti.

De nemcsak a természetet, nemcsak a fákat és virágokat ébreszti új életre ez a nap, hanem fölébreszti a hasafiságot, a multak legdicsebb emlékeit, a honszerelmet és az önzetlenséget, amely e napon tli nevenapját.

Szép, magasatos ünnep a szabadság hónapjának Idusa, amely annyi fényvel, annyi ragyogó vonással van belevésve ezeréves hasánk vérrel betűsített szent történetébe, hogy — Isten ne adja — ha a tagadás szellemének fekete lelke borulna is rá erre a nagy emlékre, köröszültörne sugaraival minden feketeségen, minden árnyékon.

Tanuljunk meg e napon újra lelkesedni; tanuljunk meg e napon összeférni a haza szent szerelmében; tanuljuk lerázni magunkról az öns érdeküket, mert e nap a napok szentje és a szentek napja!

A nagybecskereki keresztény ifjúsági egylet kedélyes ünnepélyvel ülte meg tegnap este a nagy nap évfordulóját. Szalay Józsefnek a busgó és fáradhatlan tiszteletének lakásán szép számú társaság gyűlt az alkalmával össze a az egész ünnepély inkább hasonlított valami családias jellegű tea-estélyhez, mint nyilvános ünnepélyhez. Mert közben bájos fiatal leánykák teát szolgáltak fel a vendégeknek a más minden jóval annyira ellátták őket, hogy most már teljesen érthető, miért olyan népszerűek a fiatal egylet estélyei. Az emlékeztető beszédet Szalay József lekipásztor mondta, nagy vonásokban esetelve a nevezetes nap főbb momentumait. Az ünnepi felolvasást Sz. Szigethy Vilmos hírlapíró tartotta meg a lelkes szavait sürről éljenzéssel fogadták. Szabó Erna, Szabó Lujza és Krumenacker Katica kisasszonyok, továbbá Polyák József, Czerleniák István és Kolpasszky János urak ügyes és érzelmes szavataikkal arattak megérdemelt tapsokat. Szépen sikerült ösv. Szalávik Mihályné monologja, nemkülömben az

egyesület dalárdájának minden egyes énekszáma, a mely szép eredmény Osztie Béla karmester busgózkodásának eredménye. A társaság a legkedélyesebb hangulatban közel éjjelig maradt együtt.

A felső-muzslyai olvasókör és a telep közbirtokossága fényesen, a nagy naphoz méltóan ünnepelte meg március 15-ét. Délülött 10 órakor Schmidt Lajos r. kath. lelkész ünnepi szent misét mondott. Ennek elvégzése után az olvasókör helyiségében folytatódott az ünnepély többi része, a melyen Szegfű Sándor tanító megnyitó és záró beszédet mondott. A nap jelentőségéről Bodó Sándor nyug. jegyző olvasott fel határos beszédet, közben elszavalta Halász Mihály bogvár a „Nemzeti dal“-t. A felolvasás végén Molnár György kántor szavalta el Abrahámi Emil alkalmi ódáját. A szépségű közönség a legnagyobb figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta végig az ünnepélyt. Legvégül a cigány-zene számos hazafias dalt játszott a ezzel záródott be az ünnepély.

A magyar nemzet nagy ünnepnapján, március 15-én, a szabadság eszméjének 51-ik újrakeltét Nagyszentmiklóson is méltó díszszel fogadták. Az iskolagyermek, köztük elsőben a polgári iskola szép ünnepélyt rendezett, beszédet, szavatokkal emlékeztetve a nagy napról, a felkardázott nemzeti szalagos gyermekek jó hatást keltettek. Este az új- és polgári kaszinók közös lakomára gyűltek a „Fekete sas“ termében.

Erzsébet királyné-émlék. Mentonban mozgalom indult meg egy Erzsébet királyné-émlék felállítására. A gyűjtést már megkezdték. Az emléket a Promenade du Midi-hez vezető hidon fogják felállítani.

Stefánia ösv. trónörökösné utazása. Minthogy a belga királyné már gyógyulófélben van, az ösv. trónörökösné nem szakítja meg Földközi-tengeri útját. A trónörökösné jelenleg Nápolyban van, ahonnan nagyobb kirándulásokat tesz a környékre. Tegnap Cassinoba utasott, a hol megtekintette a dómot és a híres monte cassinoi klastromot. Este visszatért Nápolyba.

A szántoval áttérők. Tudvalevőleg Szántován bácskai községben 250 család áttér a római katolikus vallásról a görög keletre. Az áttérési aktus ma vette kezdetét. A megyebeli szerbek mindenfelől ösönlesek Szántóvára az új testvéreket üdvözölni. A szerbek sietnek a szántovaiaknak minden módon kedveskedni, így már megindult az adakozás egy templomra és egy tervbe vett szerb iskolára. A templom és iskola céljára maga Dugyereszky László tizenöt ezer forintot adott. Zombor, Ujvidék és Vukovár szerbjei vetekednek, hogy ki adjon többet. Hir szerint, már 35,000-40,000 forint gyűlt össze, úgy, hogy nem sokára már megkezdhetik egy szerényebb templom és iskola építését.

A műkiállításból. Az alispáni kisteremben kiállított képeknek egyre több nézője akad; tegnap kivonult megemlékezésükre a felső leányiskola. A közönség tehetősebb része azonban vásárol is. Igy dr. Pollák Győző megvette Edvi Illés Aladár „Reggeli szürkület“-ét, a mely kép nagy tetszéssel találkozott már kezdettől fogva is.

Halálozás. Egy ayugállományú öreg katonára, Kóditás János hunyta le örök álmokra szeit f. hó 14-én Nagyszentmiklóson. Az elhunyt, ki 81 évet élt, nyugalmazott cs. és kir. kapitány volt; halálát rövid szenvedés előzte meg. Temetése általános részvét mellett folyt le f. hó 15-én d. u. 3 órakor.

Vigyázatok újságírók. A B. H.-ban olvassuk, hogy Bresnitz Henrik szerkesztőből Zimony város képviselőtestülete ma elhatározta, hogy családjával együtt kiutasítja a városból. Erre a szigorú intézkedésre azszal adott okot Bresnitz, hogy lapjában testületnek és megáncosoknak ügyeit kompromittáló cizáttal szelítette. Ez a határozat valóban a legérdekesebbek egyike a csak azt bizonyítja, hogy rossz idők járnak az újságírókra. Luéger polgármester kiutasította a Neue Freie Presse tudósítóját a bécsi Rathausból, mert tendenciosus tudósításokat közölt. Luéger ur, ura maga házában, tehet a mit akar. S ugyanigy gondolkozik a simonyi képviselőtestület. Bresnitz ur kompromittálja a simonyi helyi nagyságokat, — ki vele! De nemcsak a községéből, hanem a városból. Bacsos figyelmébe ajánljuk ezt a többi városoknak is. Különös véletlen, hogy ez a hír éppen — március 15-én terjedt el.

Sikkasztó pénztáros. Ugyazólván mindennap érkezik egy-egy nagyobb sikkasztásnak a hire, úgy hogy állandó rovatot lehetne ezekről vezetni. Tegnap megemlékeztünk már róla, hogy távirat érkezett a nagybecskereki kapitánysághoz, hogy Stefanov Milivoj, a titeli ármentesítési társulat pénztárnoka 7500 frtnyi összeg elikkasztása után megszökött. Ezen táviratot tudósítónk jelentése folytán avval egészíthetjük ki, hogy a sikkasztásnak tegnap jöttek a nyomára. Már előzőleg feltűnt azonban, hogy Stefanov kevés fizetése mellett feltűnő módon költekezik, de miután némi vagyona is volt, nem merték a sikkasztással gyanúsítani. A napokban lett volna a társulat közgyűlése ekkor a számadást kellett volna a pénztárosnak beterjeszteni, úgy látszik azonban, hogy az elikkasztott összeget sehogy sem birta megtéríteni s emiatt szökött meg.

ssikkadt, üres és a porontya is éhes. Az éhség nagy ur, nem ismer megalkuvást. Ha azt mondja: lopj! a robotosa lop, még ha a fogát hagyja is ott. Mert ennek az urnak van a legelszántabb, leghivebb alattvaló népe a világon. Rombolnak, szanak hatalmas fegyvereikkel és sohasem ülnek össze békekongresszust tartani. Az éhség a megfordított tiszparancsot. Atkosott az apám, az anyám, a ki kisargatott az ajtón és a nyakamba akasztotta a koldustarisznyát! Megfojtom az embertársamat, aki nem ad kenyeret, a mikor éhesem! Megvetem az erényt és ölelkezve dösölök a bünnell! Legyen átok a kenyéren is, csak jóllakhasam belőle! . . .

A lány megáll a sarkon. Amint ránéz sóvány, csenevész gyermekére könny szökik a szemébe, a gyermek meg csak nyöszörög, szuszog, mert kiszáradt a kis tüdőcskéje s nem tud már sírni, csak gyöngö, pirinkó karjait nyujtogatja fel hosszú. Es abból a könnyből, a mit a csecsemőre hullat, abból a pillantásból látni, hogy szereti, hogy édes neki ez a teher, hogy ragasszkodik hozzá a vérből lett vérhez, mint a hogy ragasszkodik az indiai őserdők anyatigrise a maga kölykeihez. Vagy talán azért dédelgeti olyan féltő gonddal, mert ebben a kifejtetlen arccsákbán az ő anyai seeme megtalálja „annak“ a vonásait, a ki megromtotta s a kit nem, mégsem tud gyűlölni. Hiszen olyan bódultossá, olyan nagyon örültté teszi az embert a szerelem! Ha ez nem volna, talán ott himbálósnek most mereven elnyujtókodva a Dunán és a habok ringatva vinnék tovább, tovább, lassu, csendes morajlással, lágyan simogatnák összecsapzott, száke haját és ő olyan komoly nyugodtsággal hallgatná ezt a csalogató, szongó mussikát, csak szétvetné álmadosó, örök pihenésre kimerült, vézna karjait és

nem látna többé ezt az igen fényes, igen nyomorúságos és igen-igen szomorú nagyvárost.

Homályosodik. A szürkületben árnyékokká elmosódva nyüzsgönek az emberek sötét silhouettejei.

Tovább ballag roskatag, ingó lépésekkel és élesen fölfelészisszen a hasogató, metsző nyilalástól, mintha ez a csöp teremtes a lelkét színi ki belőle. A szemei sziszénak az éhségtől. A vásárcsarnokból apró taligákon elszállítják a maradék monori cipókat. Egy kócos inasgyerek fűtyülve hord el mellette a fájén egy óriási kenyeret. Mohón habasolja magába párologó illatát. Egy percre arra gondol, hogy elveszi erővel a szuhatót, hiszen bir vele és elszalad, a hogy csak a lábai bírják. Es csakugyan futni kezd, de nem a futól, hanem ettől a kísértő, szegyenletes gondolattól.

Csak volna legalább egy irgalmas társa ott a rozoga fakamrában a külső Ferencvárosban, a hová hálni jár, de csak két undorító, nyomorék vén asszony, amolyan koldusféle lakik vele egy pár garasért. A gyerekeivel szolgálni se mehet. Pedig azt el nem hagyja, ha együtt vész is vele. Menjen koldulni?

— Te édes, jóságos Isten!

Mégis megpróbálja. Ott fejjebb egy elegáns, cilindres ur áll. Olyan fényes a karlsbadi lakcipője, úgy csillog a tü a cashmir écharpeján! Nem érti még a módját a koldulásnak, csak szól:

— Éhes vagyok!

As urnak, a mint végignézi, fölszillognak a szemei.

— Többet ér, hogy szép is vagy, tubicám!

— Elpusztulok mellette gyerekestül.

— A tied?

— As.

— Kér . . . Nyüg ! . . . No majd segítünk rajta!

Kivesz a tárcájából két csillogó pénzdarabot. Elég az ennek. Külömben, ki a hogy teheti.

— Nessel!

Mosolyog és megsimogatja az arcát, szinte sugva mondja ráhajolva:

— Lent hagyd a viceházmesternél, tudod!

Egy tis filléresért megteszi. Te meg a cselédlépcsőn jössz föl, második emelet, jobbra az első ajtó . . .

A leány meginog. Dűttől és szegyetől reszketve majd hogy el nem ejti gyermekét. Fűlig pirulva, kábult fölvisszadobja a pénzt: — Nem kell, aljas! . . . Inkább megveszek éhen! . . .

Nehéz az. Előbb végig kell szevedei érte mindent a mi velőmegrendítő, istenkáromló, megsemmisítő, brutális kínokból van összekombinálva. Ugy gondolja, hogy mindent már régóta érsi, a mióta csak támolygó lépéseivel az utcákban ténfereg. Alig vonszolja magát. Bizalmatlanul, tétován bámul az akokra. Nem mer megszólítani senkit: fél az előbbi, égető pirulástól.

Ujra meginog és nekidől egy fának.

Megáll, piheg. Fölé az ég. Az sötét, vigasztalan, haragos. Hátraszegi fejét és megfordul hirtelen, dacosan, erőszakosan. Még egyszer magához szorítja, megcsókolja gyerekeit és indul.

Visszamegy, igen, vissza ahhoz az ismeretlen, előkelő, aljas urhoz!

Es rohan, rohan vissza . . .

Köröskörül pedig a sötét, ködös éjszakából Auergáz ragyogásával bontakozik ki az elegáns, ideges, kacér Budapest.

Fürdőkezdmény a tisztviselőknek.
A nagybecskereki tisztviselő-egylet ez uton is értesíti tagjait, hogy fürdősegély iránti kérvényeiket folyó hó 26-ig nyújtsák be az igazgatóságnál.

Szerencsétlenség a Tiszán. Ó-Becsen nagy szerencsétlenség történt tegnap egy esküvő alkalmából. Egy nászmenet skart a kompon Törökbecsére átkelni s a menyasszonyt már bevitte a kompa egy négyes fogat, amikor az utána jövő kocsi oly erővel szaladt neki a négyes fogatnak, hogy az a Tiszába esett. Kocsi és lovak odavesztek. A rajta ülő menyasszony szerencsére már korábban lezárt a kocsirol.

Apai önfeláldozás. A következő csinos és pikáns történetekről értesítenek bennünket:

P. ur, a ki különben tökéletes, s a kit a felesége igen szigorú kordában tart, a napokban érdekes kártyát kapott:

„Edes P. ur! Esti 8 óraker vasuti vendéglő kertjében várja:

Emmikéje.”

P. ur, a ki már a négy X-en túl van s a kinek már egy eladó leánya s egy legény fia van, megdöbbanni érzé a szívét a mellény alatt s este 8 óraker irásatala fiókjába téve aranyórát láncostól, mert egy kirándulása alkalmán már eltűntették tőle értéktárgyait, beitolonozta magát és kiment a megjelölt helyre. A kertben természetesen sötét volt s P. ur fáva rélát a fák között, midőn egy karcsu leányalak csatlakozott melléje. A sötétben hasztalan iparkodtak egymás arcát meglátni — végre a leány megszólalt:

— Ön az, P. ur?

— Igen.

— Hát te vagy?

— Igen.

— Nos nyomorult, elhoztam a gyermekeidet, ha már rólam nem akarsz tudni, hát legalább gondoskodj a gyermekeidről.

— Tessék?

— Igen, nyomorult, itt hagyom neked s én majd megélek valahogy egyedül.

— De kérem...

— Hallgas, itt van, szólt a lány s egy nagy kendőbe csavart gyermeket nyomott P. ur karjai közé s aztán elfutott.

P. ur a kétségbeeséshez közel állott. Mit csináljon vele, hisz nem az övé poronty, gondolta magában és nagyot sóhajtott utána. Végre határozott. Bevitte karjain a gyermeket a városba és hamarjában még az este dajkaságba adta. Persze, hogy sok szaladgálás után talált csak alkalmas helyre, úgy, hogy csak éjfél felé térhetett haza. A felesége aggodva kérdezte, hol volt.

— Nagyszerű kláberpartie volt a kassinóban, ott voltam...

Mánap P. ur legényfia hirtelen elutazott hazulról. P. ur még most is fizet havonként 12 forintot.

Színház és irodalom.

Heti műsor:

Csütörtök: *A vagyáros.*
Péntek: *A három testőr.*
Szombat: *A tálmí hercegnő.*
Vasárnap délután: *Az aranylakodalom.*
Vasárnap este: *A parasztkisasszony.*
Hétfő: *A fekete vér.*
Kedd: *A cigánybáró.*
Szerda: *A tudós nők.*
Csütörtök: *Adorján báró.*
Péntek: *Az első vihar.*
Szombat: *Gyurkovits leányok.*

Aranylakodalom. A szabadsajtó évfordulója alkalmából az „Aranylakodalom” került tegnap este színpadra összevágó előadásban a szereplők, ugymint Juhászné, Göcz Aranka, Lévy Sári, Tuboly, Tordayné, Tóth Erzs, Miklósy, Déri, Juhász, Torday, Palotai, Tisztai, Vetési, Nagy Gyula, Keresztesi dicséretet érdemelnek.

Déri Béla jutalomjátéka. Déri Béla, a Halmay-társulat rokonszenves szerelmes színésze a következő levelet intézte lapunk szerkesztőjéhez:

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Több izbeni itt működésem alatt annyi jóakaratot, annyi dicséretet, buzdítást és elismerést tapasztaltam önkényeségemmel szembe a nagybecskereki sajtó, — de különösen becses lapja a „Torontál” részéről, — hogy talán nem fogja Tekintetes Szerkesztő ur szerénytelenségnek venni alábbi tiszteletteljes kérésemet.

Csütörtökön f. hó 23-án lesz a jutalomjátékom. Ujdonságot, Adorján báró 4 felvonásos színművet választottam. Szerzője Prém József az ismert nevű író. A darab pályadíjat nyert s nagy feltűnést keltett hatásos bonyodalmaival és gyönyörű nyelvezetével. Jutalomjátékom ugyasólván bucsufelléptem is, mert három nappal rá (virágvasárnapján) megválnok a társulattól s bucsut kell mondanom hosszabb időre,

— ki tudja tán örökre — a kedves becskereki közönségnek, a melynek kitüntető elismerése annyi boldog percet szerzett pályámon. Legszebb emlékei művész életemnek.

Kérésemet becses jóindulatába ajánlva maradtam

Nagy-Becskerék, 1899. március 15.

Tekintetes Szerkesztő Ur
hálás tisztelője

Déri Béla, színész.

Ifjusági előadás. Több oldalról nyilvánított kívánságra e hó 19-én vasárnap délután ifjusági előadás lesz, mely alkalommal az „Aranylakodalom” kerül színpadra.

Nagy szent-miklósi színelőadás. Levelezőnk írja: Hevessy színtársulata aránylag elég jó pártfogás mellett játsszik Nagy-Szent-Miklóson. Az elmúlt szombaton „Drayfus kapitány” csinált telt házat, vasárnap meg „A vigécek”. Most kedden jutalomjáték volt, az első s azonban; színpad került „Angyal Bardi”, Feleki népszínműve. Ezuttal azt a szokatlan színelőadást kedjük fel, hogy míg a közönség a jutalmazandó játékokat jött nézni, a jutalmazandó Rejczényi 39 fokos lázban feküdt otthon. A dolgou aztán úgy segítették, hogy az előadást megtartották a beteg színész felgyógyítására javára. Ugy volt, hogy a hét végére Kaffkáné-Hegyesi Mari látogat el Nagy-Szent-Miklóstra, de ez az érdekes vendég-szereplés sajnálatunkra elmaradt. Szombaton Kerekes Mihály komikus és apaszínész jutalmát „Nebántsvirág” operettet adják.

Eckmann Emil regényíró, mint Lunavilleből jelentik, tegnap 77 éves korában meghalt. Eckmann Chatrian Sándorral, egy másik francia íróval írta műveit közösen. A két író 1847 óta kezdett közösen írni a lapokba novellákat és különféle színdarabokat, a melyekkel azonban nem igen szertak sikert. Egy újabb, közösen írt regényük: *L'illustre docteur Mathéus* (1859) a közönség nagy tetszésével találkozván, azóta egész sorát adták a kitűnő regények és elbeszéléseknek, melyek a realis felfogásról tanuskodó, hü jellemfestés, a tárgy érdekfeszítő volta s egészséges humoruk révén népszerűkké lettek. Színpadon főképp három darabjuk aratott nagy sikert; *Le juif polonais* (1869); *L'ami Fritz* (1876); *Les Rantzau* (1882); melyeket nálunk is előadnak.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése március 16-án.)

Budapest, március 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén folytatta a költségvetés tárgyalását.

Meltzl százsz képviselő kijelenti, hogy a százszok elfogadják a költségvetést, mert Széll irányában rokonszenvvel viselkednek és teljesen 67-es alapon állanak. Szólv elismeri az államnyelvi szűkségességét egy polyglott államban, ez azonban azokra, kik más nyelvűek, bizonyos lemondást jelent, mert csak azon öntudatban találhatnak kárpótlást, hogy a saját nemzetiségük fejlődésével hozzájárulnak az egész állam virulásához. (Helyeslés.)

Farkas József és Major Ferenc néppártiak nem fogadják el az előirányzatot.

Tiszta István gróf a jobb oldal zajos tetszése mellett jelenti ki, hogy az szolgál legjobban a haza érdekének, a ki nem pillant vissza, hanem előre s együtt dolgozik mindenkivel a haza üdvéért. Megelégedéssel fogadja azon korrektt nyilatkozatokat, melyekkel Apponyi Albert gróf a szabadelvűpártba belépett. Kívánja, hogy egyesült erővel működjenek együtt, lépjenek közös térre, a mi a haza jólétére fog szolgálni. (Hosszas éljenzés jobbról.)

Ferenc Ferdinánd és a magyar zászló.

Budapest március 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Egy fiemei lap nyomán elterjedt a hire, hogy Ferenc Ferdinánd főherceg nem akarta fogadni gróf Szapáry László kormányzót, mivel magyar zászlós hajóval közeledett az ő hajója felé. Az O. É. jelentése szerint ez a hír elejétől végig koholmány.

A pápa állapota.

Budapest, márc. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából telegrafálják: XIII. Leo folyton tartó gyengesége némileg nyugtalanítja az orvosokat, noha jelenleg komolyabb aggodalomra nincs is ok.

Megmérgezett munkások.

Budapest, márc. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécs város vasuti raktárában ma reggel 4 munkást megmérgezve találtak, ezek közül 3 meg is halt. A gyorsan megindult vizsgálat van hivatva fényt deríteni a rejtélyes ügyre.

Öngyilkos képviselő.

Budapest, március 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Berlinből jelentik: Wiatrowice Viktor az osztrák Reichsrath képviselője ma itt föbe lőtte magát. Tettének indoka ismeretlen.

Éhínség Törökországban.

Budapest, márc. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy Van tartományban nagy éhínség dühöng, úgy hogy szűkségessé vált egy nagyobb segélyakció, mert már egész családok haltak éhen.

Levert fölkelők.

Budapest, március 16. (A „Torontál” ered. táv.) Manillából jelentik: Paterosnál az amerikaiak ma 3000 fölkelőt megverték. A fölkelők 400 halottat és 500 hadifoglyot vesztek.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. március 16.

A közértesítélet hivatalos árjegyzései:

B u z a	Kilós	100 kilogr. Ára		Kilós	100 kilogr. Ára		
		frtól	frtíg		frtól	frtíg	
Bánsági	uj	76	9.90	10.00	80	10.40	10.45
Tiszavidéki	„	76	10.10	10.20	80	10.45	10.55
Pestvidéki	„	76	10.05	10.15	80	10.40	10.50
Bácskai	„	76	10.20	10.30	80	—	—

Rozs	ó	előrendű	kilós		előrendű	kilós	
			70-72	7.85		7.95	7.75
Árpa	„	másodrendű	—	—	—	—	—
„	„	takarmány	60-62	6.20	6.55	—	—
„	„	égetni való	62-64	6.60	7.40	—	—
„	„	sűrfőzésre való	64-66	7.60	8.40	—	—
Zab	„	—	39-41	5.80	6.15	—	—
Tengeri	„	bánsági	—	—	4.65	4.70	—
„	„	másodmő	—	—	4.60	4.65	—

Határidő-üzlet.

Budapest, márc. 16. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt lanyha, az árak változatlanok. Kötetett:

Buza márciusra	10.49—10.50
„ áprilisra	9.81—9.82
„ októberre	8.59—8.60
Rozs márciusra	—
Tengeri májusra	4.56—4.57
Zab márciusra	—
Repece szeptemberre	12.00—12.10

Nagybecskereki városi színház.

Csütörtökön, 1899. évi március hó 16-án.

Csetényi Juliska k. a. drámai színművész vendégjátékánál:

A vagyáros.

Társadalmi színmű 5 felvonásban. Írta: Ohnet György

Személyek:

Beaulieu marquisné	—	—	—	Juhász
Claira, leánya	—	—	—	Csetényi Juliska
Octave, fia	—	—	—	Torday Béla
Bligny herceg, unokaöccse	—	—	—	Déri Béla
Préfont, báró	—	—	—	Palotay Gyula
Sophie, neje, a marquisné unokahuga	—	—	—	Szepeai Paula
Derblay Philippe	—	—	—	Halmay Imre
Susanne	—	—	—	Tordayné
Moulinet, gazdag gyáros	—	—	—	Tisztay Miksa
Athenais, leánya	—	—	—	Darócsy Ilka
Bachelin, jegyző	—	—	—	Nagy Gyula
Servan, orvos	—	—	—	Martonfi Jenő
Tábornok	—	—	—	Juhász Sándor
Pontac	—	—	—	Kiss Sándor
Gobert	—	—	—	Vetési Dániel
1-ső) munkás	—	—	—	Csontó
2-ik)	—	—	—	Tantósy
Inas	—	—	—	Keresztassy S.
Brigitta	—	—	—	Dériné

Kezdeté pontban 1/8 óraker.

Holnap pénteken, március 17-én:

A három testőr.

Közkedveltségű eredeti bohóatos vígjáték 3 felvonásban. Írta: Heroszegh Ferenc.

VASUT-ÜGYEK.

16.346/99. e. II. sz. Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

Oszták-magyar-svájosi átmeneti forgalom. (Dijmérséklés gabona stb. küldeményekre magyar állomásokról délfranciaországi állomásokkal való forgalomban.)

Folyó évi március hó 1-től visszavonásig, legkésőbb azonban 1899. december 31-ig való érvényesülést gabona, hüvelyesek, maláta, valamint olajmagvak szállítására az 1896. évi augusztus hó 1-től magyar állomásokról Genf átmeneti leg fennálló kivételes díjszabás közvetlen díjtételei visszatérítés útján oly gabona stb. küldeményekre is nyerne alkalmazást, melyek Genfben 5000—5000 kgr. mennyiségekre felosztva, a díjszabási füzet 31—58. oldalán foglalt állomási jegy zékben (a), b), c), d) és e) csoport alatt) megnevezett különböző franciaországi állomásokra tovább küldetnek.

Ilyen küldemények az oszták magyar-svájosi kötelékforgalomban fennálló III. rész 2. füzeté alapján Genf állomásig, a Genf helyben állomásra mindenhol érvényes díjtételek alapján számoltatnak el.

A Genf helyben állomásig legalább 10 000 kg-ért felszámított fuvardíj, visszatérítésmény útján azon fuvardíjra lesz visszavezetve, mely fizetendő volna, ha a Genfben 5000—5000 kg-ot képes rész-küldemény az 1896. évi augusztus 1-től érvényes kivételes díjszabás a) b) c) d) és e) csoport díjtételei alapján küldeményenként legalább 5000 kg. súly mellett számoltatnak volna el, feltéve, hogy a Genfig kocsis- és fuvarlelvelel szállítás útján a fuvarlelvelel a Genftől továbbítandó rész-küldemények összsúlyával beigazolható módon megegyezik a egyebekben a fent megnevezett kivételes díjszabásban foglalt határozmányok betartatnak.

Ezen díjmérséklés oly küldeményekre is engedélyeztetik, melyek a kivételes díjszabásban felsorolt valamely közbenső állomás tárházában betároltatnak, illetve reexpediáltatnak.

A visszatérítés az alább megnevezett okmányok bemutatása mellett teljesítetik, u. mint:

a) A magyar feladási állomástól Genfig szóló eredeti fuvarlevél és

b) Genftől a francia rendeltetési állomásig továbbított megfelelő rész-küldeményről kiállított fuvarlevél másodpéldányok bemutatása mellett.

Ezen okmányok legkésőbb 1900. március hó 31-éig a magyar feladási

állomásnak igazgatóságánál vagy a Jura Simplon vasut igazgatóságánál bemutatandók.

Budapest, 1899. február hó 9-én.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága egyesre mind a részes vasutak nevében is. (Utánnomlás nem díjazatik.)

Ad 18268/99. szám. C—I. Magy. kir. államvasutak.

Hirdetmény.

A szállítókár küldeményekre vonatkozó díjszámítás megváltoztatása a magy. kir. állam vasutak által kezelt alább felsorolt h. é. vasutakon:

A magy. kir. államvasutak által kezelt h. é. vasutakon 1897. év augusztus hó 15-ike óta érvényes árudíjszabásban (II. rész) az A) csoportban felsorolt h. é. vasutakon, nevezetesen a

baja—zombor—ujvidéki,
debreczen—füzesabonyi,
debreczen—hajdunászi,
dunántuli,
győr—veesprém—dombóvári,
nógrádvármegyei,
szent-lőrincz—szatimna—nasicsi,
szlavonai és
tiszapolgár—nyiregyházi h. é. vasutak I.

kivételes díjszabásából az I) pont alatt foglalt „szállítókár” küldemények a fent érintett díjszabásból f. évi április hó 1-én megjelenő VIII. pótlék után kiküszöböltetni és ezen küldemények után a n. vezetett napról fogva a rendes, vagyis a C) kocsiakomániai osztály díjtételei fognak alkalmaztatni.

Ellenben a rendeltetési helyre nézve illetékes gazdasági egyesület, vincellériskolai igazgatóság, vagy m. kir. szállítási vagy borászati felügyelő által kiállított igazolvány alapján valamely szállítókár, szállítási és gazdasági egyesülethez vagy szövetkezethez vagy hegyközségekhez címeve feladott teljes kocsiakománnyokban szállítandó szállítókár küldemények után ugyancsak a VIII. pótlék útján a II. kivételes díjszabás alkalmazása fog életbe léptettni.

Az igazolványos eljárás mellett szállítandó szállítókár küldemények tehát jövőben a nevezett h. é. vasutakon még az eddiginél is olcsóbb díjszabási elbánásban fognak részesülni.

Budapest, 1899. február hó 18-án.

Az igazgatóság.

(Utánnomlás nem díjazatik.)

Torontáli helyi érdekű vasutak.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. cz. utazó közönség tudomására juttatni, miszerint a nagybecskerek-bégapart-uj-zsombolyai keskenyvágányú vasutvonalon a személyszállító vonatok az 1898. évi október hó 1-ével kiadott menetrendhirdetményünkben közzétett menetrendtől eltérőleg folyó hó 24-ikétől kezdődőleg további intézkedésig az alábbi menetrend szerint fognak közlekedni.

Nagy-Becskerek-Bégapart-Uj-Zsombolya.					Vissza.			
Oda.				Vissza.				
V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.	V.-v.	Sz.-v.	
522.	502.	524.	504.	521.	501.	523.	503.	
Állomások				Állomások				
II-III. o.	I-III. o.	II-III. o.	I-III. o.	II-III. o.	I-III. o.	II-III. o.	I-III. o.	
212	437	1140	624	645	1049	158	1123	
216	441	1144	628	641	1045	154	1119	
219	444	1147	631	638	1042	151	1116	
223	448	1151	635	634	1038	147	1112	
227	452	1155	639	630	1034	143	1108	
*231	*456	*1159	*643	*626	*1030	*139	*1104	
258	517	1226	704	601	1010	114	1044	
323	537	1251	724	587	950	1260	1024	
340	550	108	737	519	987	1282	1011	
405	609	133	756	455	917	1208	953	
430	631	158	818	435	900	1147	936	
*444	*643	*212	*830	*416	*842	*1127	*923	
*453	*652	*223	*839	*404	*833	*1116	*914	
518	710	246	857	343	816	1055	857	
*524	*715	*252	*902	*335	*810	*1047	*844	
*531	*722	*259	*909	*328	*808	*1040	*837	
556	743	324	930	305	743	1017	817	
*603	*750	*331	*937	*256	*734	*1008	*809	
627	813	355	1000	232	711	944	746	
637	815	400	1005	—	708	907	721	
641	821	406	1011	—	703	900	725	
937	953	738	1238	—	455	—	559	
814	—	431	—	—	510	750	—	
125	125	—	715	—	1035	—	280	

Megjegyzések:

- Az állomások neve mellett balról álló időadatok felülről lefelé, a jobbról állók pedig alulról felfelé olvasandók.
- Az indulási és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.
- Az éjjeli idő, esti 600 órától reggeli 550 percig, a perczeket jelző számjegyeknek aláhuzásával van kiüntetve.
- A csatlakozó vonalak kisebb betűkkel vannak nyomtatva; a gyorsvonatok által közvetített csatlakozások időadataiban az órák vastagabb számjegyekkel vannak nyomtatva.

Nagy-Becskerek, 1898. évi október hó 22-én.

Az üzemeltetőség.

Nyomatott Pleitz Fer. Pál kiadónál, Nagybecskereken.

Hirdetések.

4604. sig. 1899.

278—1.1

Árlejtési hirdetmény.

Nagy-Becskerek város tanácsa köz-hírré teszi, hogy a Bégán átvezetett kishíd javítási munkálatainak kiadása tekintetéből f. évi március hó 20-án délelőtt 9 órakor a városi épület II. tanácsnoki irodájában árlejtést tart, melyre árlejtési szándékozókat a 238 frt kikialtási árnak megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva ezenel meghívja.

Kelt N.-Becskereken, 1899. évi március hó 13.

Dr. Grandjean József s. k.,
polgármester.

1591. b. v. sz. 1898.

277—1.1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a török-becsei tekintetes kir. járásbíró V. 1009/1. polg. 1898. számú végzése által báró Baits Iván bocsári birtokos mint felülfoglaltatott végrehajtó javára Paity Vlada karlovai lakos ellen 114 frt tőke, ennek 1898. évi június és augusztus hó 30. 31. napjától számítandó 5% kamatai s eddig összesen 24 frt 65 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 930 frtra becsült lovak, kocsik, birka és lószerszámából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1009/3. polg. 1898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Karlován a községházánál leendő eszközlésére 1899. évi április hó 10. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Török-Becsen, 1899. évi március hó 10-ik napján.

Rankovits,
kir. bírósági végrehajtó.

Torontálmegye zsombolyai járás főszolgabírája.

2170. szám. 1899.

276—3.3

Pályázati hirdetmény.

Torontálmegye zsombolyai járásában a tóbai körjegyzői állás megüresedvén, arra ezennel pályázatot hirdetek.

Javadalmazás:

- Tóba község részéről évi fizetés 440 frt;
- természetbeni lakás;
- elegendő fűtő szalma;
- egy kis házi kert haszonélvezetre;
- Mollyfalva község részéről évi fizetés 160 frt.

Ezeket kivül megilleti a körjegyzőt a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak szedésének joga.

A körjegyző, mint kinevezendő állami anyakönyvvezető évi 80 frt tiszteletdíjban fog részesítettetni.

Felhívom mindazokat, a kik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy nagykorúságukat, az 1883. évi I. t. cz. 6 §. elbirt képesítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám f. év április hó 10-ig bezárólag adják be, mert a később érkezők figyelembe vételni nem fognak.

A választási határidőt a pályázati határidő lejártá után fogom kitzizni.

Zsombolyán, 1899. évi március hó 14-én.

Föris József,
főszolgabíró.